

Entrevista a Manolo Tomàs, Premi Valor Ebrenç 2025, concedit pel SETMANARI L'EBRE en reconeixement de la seua trajectòria com a activista social i portaveu històric de la PDE. L'acte de lliurament tindrà lloc dilluns, 23 de febrer, a les 19 hores a l'Hotel Corona Tortosa.

“Acceptar reduir el cabal ambiental pot reactivar els transvasaments”

Tortosa Joan Josep Carot

Manolo Tomàs, la veu més emblemàtica de la lluita ciutadana per la defensa del riu Ebre rebrà el pròxim 23 de febrer el Premi Valor Ebrenç 2025, atorgat pel SETMANARI L'EBRE, en reconeixement de la seua trajectòria com a activista social al capdavant de la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE). Esta distinció coincideix amb el 25è aniversari d'este moviment social, clau en la defensa del territori. En esta entrevista repassa les principals fites de la lluita, analitza el nou **Pla Hidrològic de la conca de l'Ebre** i reflexiona sobre l'estat actual de la mobilització social a les Terres de l'Ebre.

Dilluns rebrà el Premi Valor Ebrenç. Què representa este guardó per a vostè i per a la PDE en un moment de noves tensions hidrològiques?

Per a la Plataforma en Defensa de l'Ebre és un reconeixement tremendament important. A nivell personal és molt agradable, però m'agrada entendre'l sobretot com un premi col·lectiu. La PDE és una mena de cooperativa on tothom aporta el que pot, quan pot i quan creu que és necessari. Per tant, faig extensiu este guardó a tota la gent que n'ha format part al llarg d'estos 25 anys i a totes les persones que han lluitat en defensa del riu i del nostre futur com a territori.

De tots estos 25 anys, quina és la fita de la qual us sentiu més satisfet?

La PDE pot sentir-se especialment satisfeta de les grans mobilitzacions que vam ser capaços d'organitzar arreu de l'Estat. Vam aconseguir situar el riu Ebre i el seu futur al calendari polític espanyol. Personalment, la mobilització que més em va impactar va ser la manifestació de Brusseles. Una societat capaç d'enviar milers de persones al centre d'Europa, en ple hivern, amb un viat-

El portaveu històric de la Plataforma en Defensa de l'Ebre, Manolo Tomàs, dimarts passat, a la seu de l'entitat a Tortosa. /JOAN JOSEP CAROT

ge llarg i en condicions precàries, per a defensar el seu riu, demostra una força extraordinària. Aquell dia vaig pensar que un moviment així no podia ser mai derrotat.

Després de tants anys de lluita, perceps un cert cansament i desmobilització en la societat ebrenca?

No crec que hi haja cansament. El que passa és que la societat se mobilitza quan percep un perill clar i imminent. Ara la situació és més complexa i confusa. El discurs institucional ha canviat. Ja no es parla obertament de transvasaments, sinó d'interconnexions de xarxes o d'aprofitament de recursos suposadament no utilitzats. Tot això genera confusió. A més, a diferència de fa 25 anys, ara es veu clarament

una mercantilització de l'aigua, és a dir, l'aigua com a negoci. També apareixen comunitats de regants o entitats que reclamen gestionar l'aigua amb criteris econòmics. Este escenari és més difícil d'explicar i d'afrontar, i estem en una fase de preparació i anàlisi davant del nou pla hidrològic que s'està començant a debatre.

Quines són les objeccions principals de la PDE al nou Pla Hidrològic de la conca de l'Ebre?

Hi ha dos grans objeccions. La primera és la manca de compromís jurídic real amb la problemàtica del delta de l'Ebre. Se'n parla molt, se fan fotos i declaracions, però no hi ha prou mesures amb garanties legals sòlides. La segona qüestió és

que el pla no resol problemes estructurals com el dèficit de sediments, que és clau per a la supervivència del Delta. A més, s'introdueix el concepte de modernització de regadius, que pot semblar positiu, però sovint implica invertir en sistemes més eficients i, alhora, ampliar la superfície de reg. No es tracta de grans ampliacions com les previstes l'any 2001, sinó d'actuacions puntuals en zones concretes, cosa que dificulta que es perceben com un impacte global sobre el riu. Però la suma de petites actuacions també té conseqüències.

De quina manera penseu que la societat civil i les entitats ebrenques poden influir en la redacció del Pla Hidrològic de l'Ebre?

El mecanisme formal és la presentació d'al·legacions. El que ens ha sorprès és que no hi haja al·legacions conjuntes del territori i que, fins i tot, n'hi haja que plantegen reduir el cabal ecològic en èpoques de sequera al tram final del riu. Això ens preocupa molt, perquè els impactes ambientals i socials al tram final poden ser greus. Nosaltres presentarem al·legacions i demanarem que algunes siguen debatudes. I, si veiem que el procés avança en una direcció que considerem perjudicial, cridarem la societat ebrenca a decidir si cal tornar a mobilitzar-se. La nostra experiència és clara perquè quan ens mobilitzem, ens tenen en compte i quan estem aturats, ens ignoren. Si cal fer pressió, la farem.